

เจ้าพระยาพระเสดีจสุเรนทราริบดี

เจ้าพระยาพระเสดีจสุเรนทราริบดี เป็นทั้งนักการทูตและนักการศึกษาซึ่งเป็นที่ไว้วางพระราช-หฤทัยเป็นอย่างยิ่งของพระบาทสมเด็จพระ-จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว นามเดิมของท่านคือ ม.ร.ว. เปiy นาลาภุล เป็นไกรสของพระวรวงศ์เชอ กรมหนึ่งปранปนรักษ์ ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2414

การศึกษา

ม.ร.ว. เปiy นาลาภุล ได้รับการศึกษาตามระบบประเพณีของลูกเจ้านายชั้นสูงในสมัยนั้นคือ จักรคุมาสสอนที่บ้านและได้เรียนในพระบรมมหาราชวัง จนมีความรู้เป็นอย่างดียิ่งทั้งด้านภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ในด้านภาษาไทยนั้นท่านมีความรู้แทรกজননের ক্ষেত্রে প্রযোগ করা হচ্ছে। ছবি এখানে দেখিব।

การรับราชการ

พ.ศ. 2431 อายุได้ 17 ปี ม.ร.ว. เปiy นาลาภุล เข้ารับราชการเป็นสมมีชนในกรมศึกษาธิการ ต่อมาได้รับพระราชทานลัญญาบัตรเป็นหลวงไพรคลิปศาสตร์ แล้วข้ายไปอยู่กระทรวงมหาดไทย เป็นเลขานุการเสนอตีกระบรรณมหาดไทยได้เลื่อนเป็นพระมนตรีพจนกิจ เสนานดีกระบรรณมหาดไทยขณะนั้นคือ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เชอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ

พ.ศ. 2435 สมเด็จพระศรีพัชรินทราบพระบรมราชินีนาถ ได้มีพระสาวนีย์ถึงเสนาบดีกระบรรณมหาดไทยขอตัวพระมนตรีพจนกิจไปทำหน้าที่พระอภิบาลและเป็นครุฑายหนังสือไทย แก่พระราชโกรส คือ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชเจ้าฟ้ามหาวชิราฐ สยามมกุฎราชกุมาร ซึ่งเสดีจไปทรงศึกษาวิชาการที่ประเทศไทยอังกฤษ เมื่อพระชนมายุได้ 12 พรรษา

ในการที่ไปอยู่ ณ ประเทศไทยอังกฤษในตำแหน่งพระอภิบาลและครุษ์สอนหนังสือไทย ถวายสมเด็จเจ้าฟ้ามหาวชิราฐนั้นท่านยังได้รับตำแหน่งทางสถานทูตโดยเป็นเลขานุการสถานทูตไทยในกรุงลอนדוןแทนพระวิจิตรราสาน์ (ต่อมาเป็นเจ้าพระยามราช-บัน สุขุม) ซึ่งต้องเดินทางกลับประเทศไทย พระมนตรีพจนกิจได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในต่างประเทศถึง 7 ปี จนได้รับตำแหน่งเป็นเอกอัครราชทูตผู้มีอำนาจเต็มในประเทศไทย อังกฤษ เมลเบรน ชลลันดา และอเมริกา ได้รับพระราชทานบวรดากัลด์เป็น พระยาวิสุทธสุริยศักดิ์

พ.ศ. 2442 กลับเข้ามารับราชการในกรุงเทพฯ โปรดเกล้าฯ ให้เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนมหาดเล็กหลวงในรัชกาลที่ 5 ซึ่งจัดตั้งขึ้นในปีนั้น

พ.ศ. 2445 โปรดเกล้าฯ ให้เข้ารับราชการในกระบรรณธรรมการในตำแหน่งอธิบดีกรมศึกษาธิการเลื่อนเป็นปลัดกุลฉล่องและเป็นรองเสนอตีตามคำบัญชาได้เป็นเสนอตีกระบรรณธรรมการใน พ.ศ. 2455

ขณะที่กำรตាំងແណែងសេណាបតីរាលទ្រង
ទម្រការយុំន័ំបើនីមួយៗសម្រាប់ព្រះ
មងក្រឹត់កៅលាអោយូរទៀវ រាជការទី ៦ ពេងរាជវគ្គកីឡូវិ
ព្រះយានិសុទ្ធសុរិយសក៍កីដើរបន្ទាមអាករុណាចិកុណ

ព្រៃកៅលាអ ឬបើជាបារមីសំណុោនាមារីក
និងសុព្រោនប្រុងវា ជោរាយាបរាយស៊ីតិ៍សុរោន-
ទានិបីតិ៍គីសុទ្ធសុរិយសក៍

ជោរាយាបរាយស៊ីតិ៍សុរោនទានិបី
និងរាជបារិញសំណុោន មាតាកុណ

ความคิดและผลงานทางการศึกษาที่สำคัญ ของปีการ

ขณะที่ปฏิบัติภารกิจอยู่ ณ สถานทูตประจำกรุงคอนคอనน์เอง พ.ศ. 2441 พระบาทสมเด็จพระปุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาพระสุเดชสุรนทรารัตน์ (ขณะนั้นยังเป็นพระยาวิสุทธิรักษ์) ร่างโครงการศึกษาขึ้นใหม่ (เพื่อจะใช้แทนแผนการศึกษานับแรกซึ่งประกาศใช้ใน พ.ศ. 2438) เรียกว่า โครงการศึกษา พ.ศ. 2441 โครงการศึกษานี้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ภาค คือ

ภาค 1 ว่าด้วยการศึกษาในกรุงเทพฯ

ภาค 2 ว่าด้วยการศึกษาในหัวเมือง

ตามโครงการศึกษานี้ การจัดการศึกษาทั้งสายสามัญและพิเศษ จะต้องจัดโรงเรียนเป็นลำดับชั้น ให้ได้แบบแผน ดังต่อไปนี้คือ

1. โรงเรียนมูลและประถมศึกษาเบื้องแรก และเบื้องต้น แบ่งเป็น

ก. โรงเรียน ก. ข. น โน (อ่านว่า ก ขอ โน่โน) และคินเดอร์การ์เต้น (Kindergarten) เป็นโรงเรียนเบื้องแรก

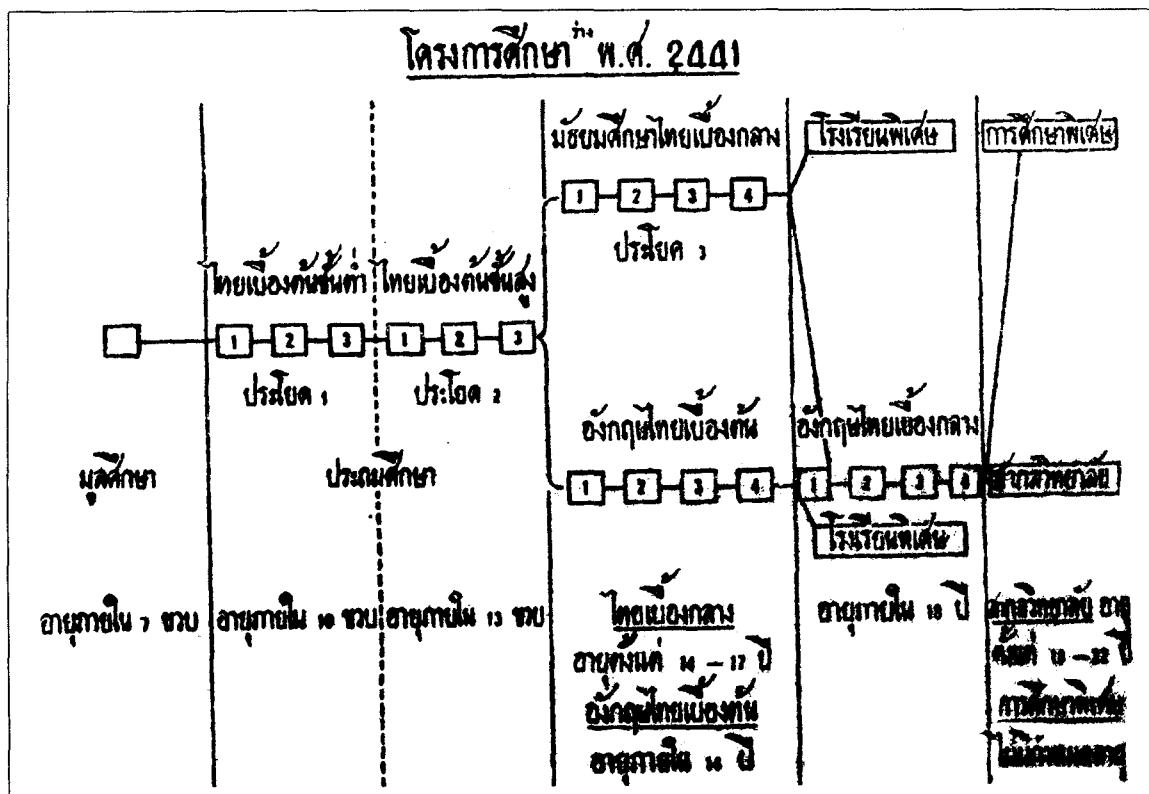
ข. โรงเรียนไทยเบื้องต้นชั้นต่ำ

ค. โรงเรียนไทยเบื้องต้นชั้นสูง

2. โรงเรียนมัธยมศึกษาไทยเบื้องกลาง

3. โรงเรียนอังกฤษไทยเบื้องต้น

4. โรงเรียนอังกฤษไทยเบื้องกลาง

5. วิทยาลัยหรือสากลวิทยาลัยหรือสถานที่เรียนชั้นสูงสุด

6. โรงเรียนหรือวิทยาลัยชั้นพิเศษ

การศึกษาพิเศษหรือโรงเรียนพิเศษนั้นเป็นการเรียนวิชาเฉพาะตัวอย่างเช่น ให้มีความชำนาญเป็นอย่างดี เช่น

ก. ฝึกหัดผู้เป็นครูอาจารย์ ผู้รับราชการฝ่ายพลเรือน และผู้รังวัดทำแผนที่

ข. ศึกษาศิลปะ กวีหมาย การแพทย์ฯลฯ

ค. ศึกษาการซ่าง หัดกรรม ตันกลอันยิเนีย

ง. เรียนการค้า การเพาะปลูก

จ. การสั่งสอนในวิชาและความรู้อื่นๆ

แม้ว่าโครงการศึกษา พ.ศ. 2441 นี้มีได้มีผลบังคับใช้แต่ประการใดก็ตาม แต่ทำให้เราได้มองเห็นค่าโครงการของการจัดการศึกษาในสมัยต่อมาได้เป็นอย่างดี คือได้เริ่มกำหนดอายุนักเรียนแต่ละชั้นไว้อย่างคร่าวๆ แล้วได้แบ่งการเรียนสายสามัญออกเป็นชั้นๆ อันเป็นที่มาของการจัดชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในสมัยต่อมา

พ.ศ. 2445 ได้โปรดเกล้าฯ ให้พระยาวิสุทธสุริยศักดิ์ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมศึกษาธิการออกเดินทางไปรับเสด็จสมเด็จพระบรมไตรราชาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร (รัชกาลที่ ๖) ซึ่งเสด็จนิવัตประเทศาสยามหลังจากทรงสำเร็จจากประเทศอังกฤษแล้ว ณ ประเทศญี่ปุ่น ขณะเดียวกันพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดเกล้าฯ ให้ข้าหลวงตรวจการศึกษา ๓ ท่านคือ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี พระยาอนุกิจวิชชร และพระยาชานินบรรณาคม ตามไปดูการศึกษาของประเทศไทย ได้นำเอาแผนการ

ศึกษาดิบของญี่ปุ่นมาดัดแปลงแก้ไขให้สอดคล้องกับโครงการศึกษา พ.ศ. 2441 กลายเป็นแผนการศึกษา พ.ศ. 2445 โดยแบ่งสายการศึกษาออกเป็น ๒ สายคือ สายสามัญศึกษากับสายวิสามัญศึกษา

1. สายสามัญศึกษา แบ่งเป็น ๒ ชั้น คือ

ก. ประถมศึกษา เป็น ประถม ๑ ชั้นต้น แบ่งเป็นมูลศึกษาและประถมศึกษา

ข. มัธยมศึกษา เป็น ประถม ๒ ชั้นกลาง

ค. อุดมศึกษา เป็นประถม ๓ ชั้นสูง

2. สายวิสามัญศึกษา เรียกว่า การศึกษาพิเศษ แบ่งเป็น ๓ ชั้น คือ

ก. ประถมศึกษาพิเศษ

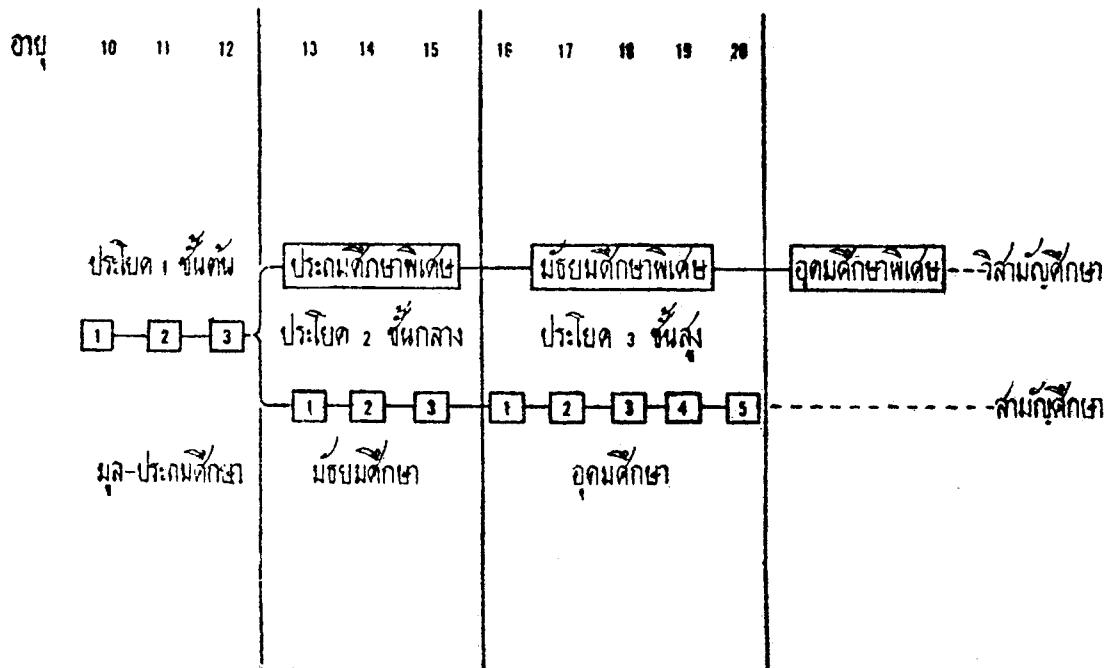
ข. มัธยมศึกษาพิเศษ

ค. อุดมศึกษาพิเศษ

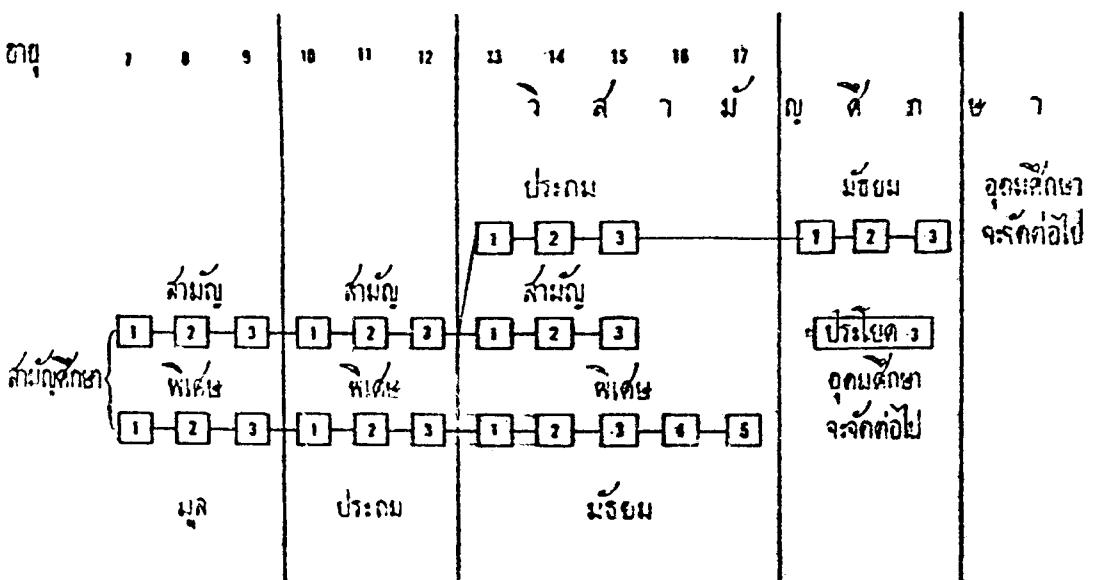
ตามแผนการศึกษา พ.ศ. 2445 นี้ได้กำหนดอายุของเด็กชั้นต่างๆ ไว้อย่างแน่นอน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปกครองนักเรียนและตัวนักเรียนเองได้รู้ตัวว่ามีเวลาในการน้อยเท่าไรในการเล่าเรียน จะได้เร่งรีบเรียนไม่ทันจะอุ่นใจอยู่

ในระยะที่พระยาวิสุทธสุริยศักดิ์ได้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมศึกษาธิการและเสนอแบบแผนที่ทรงตรวจธรรมการนั้นได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและแผนการศึกษาหลายครั้ง เช่น หลังจากที่ได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรและแผนการศึกษาใน พ.ศ. 2445 แล้ว วิชาที่สอนอยู่ตามโรงเรียนต่างๆ ก็ได้แก้ไขหลักสูตรเพิ่มเติมให้สูงขึ้น ต่อมาใน พ.ศ. 2450 กรมศึกษาธิการได้แบ่งสายสามัญศึกษาเป็น ๒ กิ่ง คือ สายสามัญกิ่งหนึ่ง และสายพิเศษกิ่งหนึ่ง โดยประกาศใช้แผนการศึกษา พ.ศ. 2450 แทนแผนการศึกษา พ.ศ. 2445

ແພນກາຕົກໝາ ພ.ທ. 2445

ແພນກາຕົກໝາ ພ.ທ. 2450

ຫັກເທດ : ໂຮງດັບປະດັບຄ່າໃບສົມຜູ້ ເທິບເຊີນໄດ້ວິທະຍາມຕະຫຼາມມີຢູ່ໂນໂລຢີຍພົມເຫັນດີໃນສົມຜູ້ ເທິບເຊີນໄດ້ກົງເວັນດູແມ່ກົນສົມຜູ້
, ໂຮງດັບປະດັບມີມີແພນໜີລົດຕູ້ກັບ ດັບຖານຂີ້ວ່າມີການແກ້ໄຂການແກ້ໄຂ

พ.ศ. 2452 มีการเปลี่ยนแปลงแผนการศึกษาอีกครั้ง คือประกาศใช้แผนการศึกษา พ.ศ. 2452 ตามแผนการศึกษานี้ได้ลดชั้นมัธยมศึกษาพิเศษซึ่งจะต้องเรียน 5 ปีลงมาเหลือเพียง 3 ปี เท่ากับนั้นมัธยมสามัญศึกษา ในตอนนั้นมัธยมสามัญนักจะเรียกว่า มัธยมวิทยา และมัธยมพิเศษเรียกว่า มัธยมภาษา และตามแผนการศึกษา พ.ศ. 2452 นี้เองได้เกิดชั้นมัธยมศึกษาขึ้นมาอีกซึ่งรับช่วงต่อจากมัธยมวิทยาและมัธยมภาษาเรียกว่า มัธยมสูง เพื่อฝึกฝนผู้ที่ต้องใจจะไปเรียนต่อในยุโรปโดยเฉพาะ หลักสูตรมัธยมสูงเท่านั้น

เท่ากับหลักสูตรโรงเรียนมัธยมชั้นมัธยมสูงของยุโรปสมัยนั้น ชั้นมัธยมสูงนี้จะต้องเรียนอีก 3 ปี

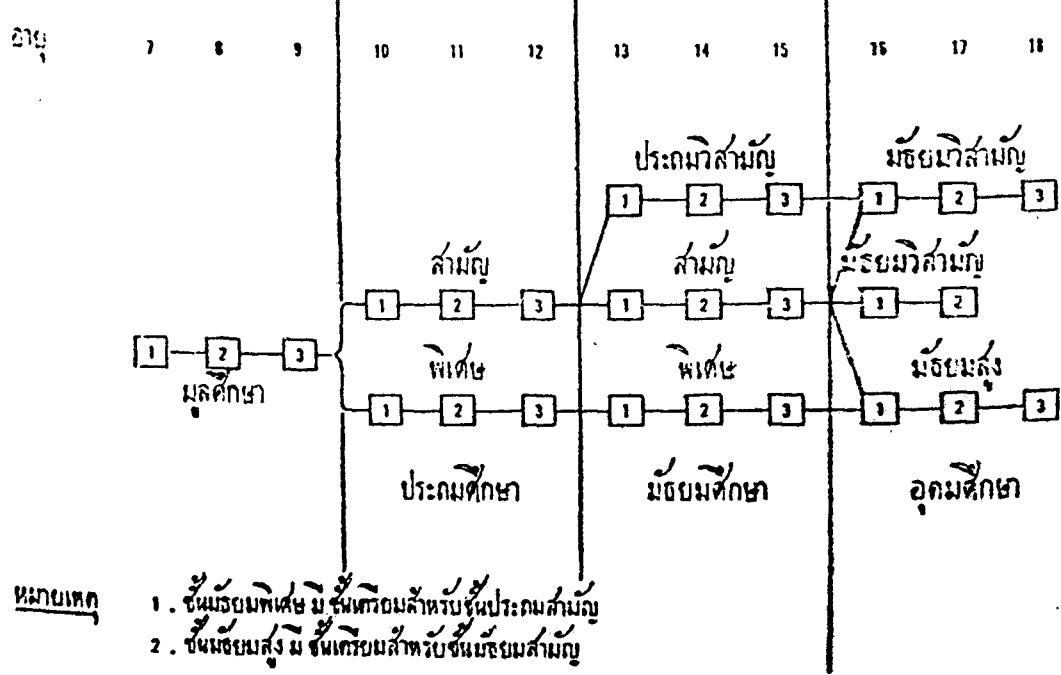
พ.ศ. 2456 กระทรวงธรรมการได้วางโครงการศึกษา พ.ศ. 2456 ขึ้นอีกเพื่อจะได้จัดการศึกษาให้เหมาะสมแก่เวลาและการงานต่างๆ ที่กำลังขยายอย่างกว้างขวาง

ตามโครงการศึกษา พ.ศ. 2456 การจัดการศึกษาแบ่งเป็น 2 สาย คือ

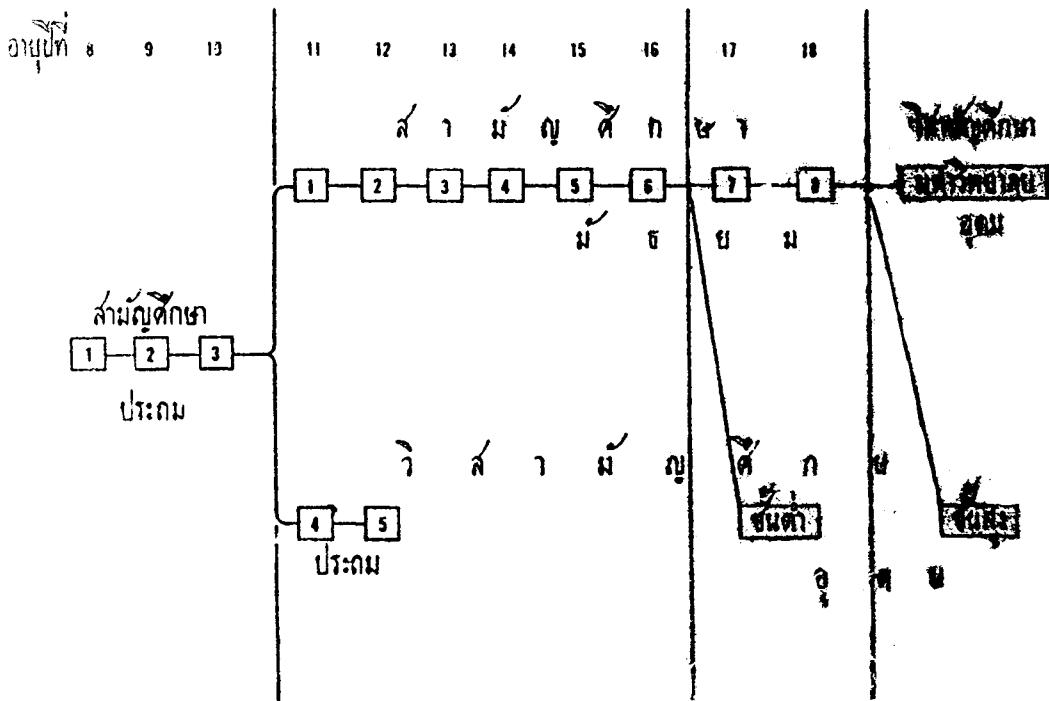
1. สายสามัญศึกษา สอนความรู้สามัญทั่วไปซึ่งทุกคนควรรู้

2. สายวิสามัญศึกษา สอนความรู้พิเศษเลือกเรียนเฉพาะสิ่งเฉพาะอย่างที่ตนสนใจ

แผนการศึกษา พ.ศ. 2452

โครงการศึกษา พ.ศ. 2456

การจัดการศึกษา แบ่งเป็น 2 ภาค คือ

1. การศึกษานั่งคับ ได้แก่ ความรู้วิชาสามัญ และวิชาวิสาหกรรมที่ทุกคนควรรู้เอาระบุเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีพต่อไป

2. การศึกษาพิเศษ ฝ่ายสามัญศึกษา ก็คือชั้นมัธยมศึกษา ฝ่ายวิสาหกรรมศึกษา ก็คือ ชั้นอุดมศึกษา ทุกคนไม่จำเป็นจะต้องรู้เท่ากัน ควรขอบทางไหน ถนัดทางไหนก็เรียนไป ทั้งนี้แล้วแต่ทุนทรัพย์และสติปัญญาของแต่ละคน

ตามโครงการศึกษา พ.ศ. 2456 นั้น นักเรียนที่มีทุนทรัพย์น้อยเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วก็ให้ไปศึกษาต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 อันเป็นประถมวิสาหกรรมศึกษา (เรียนวิชาอาชีพ) แล้วออกไปประกอบอาชีพ ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีทุนทรัพย์เพียงพอเมื่อสอบไล่ได้ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วก็เข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาจนจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 และอาจจะเรียนต่อ ม.7-8 หรือไปเรียนวิสาหกรรมศึกษาชั้นต่ำก็ได้ แล้วจึงไปเรียนวิสาหกรรมศึกษาชั้นสูงหรือเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อไป

บัณฑิตวิทยาของชีวิต

เจ้าพระยาพระเสเด็จสุเรนทรราชบดีได้ลาออกจากราชการเมื่อ พ.ศ. 2458 และถึงแก่สังขกรรม เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2459

บุตรของท่านที่ดำเนินรอยตามท่านคือ ปฏิบัติหน้าที่ทางด้านการศึกษาโดยเริ่มตั้งแต่เป็นครู เป็นผู้บริหารการศึกษา จนดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คือ ม.ล. ปืน มาลาฤทธิ์

วรวิทย์ วงศ์สารกุล

บรรณานุกรม

- ประยุทธ ลิทธิพันธ์. โฉมหน้าประวัติศาสตร์ชุดบุนนาคสยาม. กรุงเทพฯ : สยาม, 2514.
- _____. ตามรอยนากระพุทธเจ้าหลวง. กรุงเทพฯ : สยาม, 2514.
- _____. พระมหาธีรราชเจ้า. กรุงเทพฯ : สยาม, 2516.
- วรวิทย์ วงศินสรากร. การศึกษาของไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สารนวลดชน, 2519.
- _____. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการศึกษาใหม่. พระนคร : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2507.
- วิชาการ, กรม. ความเป็นมาของแผนการศึกษาชาติ. (เอกสารชุดพัฒนาการศึกษาอันดับที่ 1)
โครงการพัฒนาการศึกษา, 2503.